

человѣкъ разслабенъ, наскоро ся врналь пакъ въ Галилею и въ еднѣ сѣбботѣ въ Капернаумъ училъ и при това исцѣлилъ на нѣкого си человѣка изъхнѣлѣ-тѣ дѣсѧ рѣкъ, та съ това показалъ на Фарисеи-ты, че дозволено е да ся правять добры работы и въ сѣбботенъ день. Отъ това Фарисеи-ти и книжници-ти ся ядосали и на него толкова, что-то искали да го погубять. Нѣ Христосъ, придруженъ съ много народа, отишълъ на еднѣ близнѣ горѣ, и тамъ явно нарядилъ 12-тѣ си Апостолы. Кога-то слѣзълъ отъ горѣ-тѣ исцѣлилъ много болны, и поучавалъ ученицы-ты и слушатели-ты си.

Оттамъ Христосъ пакы отишълъ въ Капернаумъ, гдѣ-то исцѣлилъ раба на единъ языческий сотникъ; и въ Наинѣ воскрѣсиль умрѣлый сынъ на еднѣ сиротѣ вдовицѣ. Послѣ обыколяль тыя страны и проповѣдалъ евангеліе-то; и наумилъ да мине отонудь Галилейско-то єзеро; между това, като былъ заспалъ на кораба, двигнѣла ся страшнѣ буря; уплашени-ти му ученици го събудили и просили помошь. Той утишилъ бурї-тѣ само съ едно божественно си слово. По това излѣзълъ изъ кораба въ Гадаринскы-ты страны, гдѣ-то исцѣлилъ люты болести, воскрѣсиль умрѣлѣ-тѣ дѣщерїк Іаировѣ, исцѣлилъ двама слѣпца и единъ нѣмъ.